

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.215 van 22 november 2016
in de zaak A. 220.504/XIV-37.221**

In zake :

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Brecht De Schutter
kantoor houdend te 1030 Brussel
Adolphe Lacomblélaan 59-61, bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 oktober 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 174.393 van 9 september 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 oktober 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 'tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State'.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht zijn als algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoeker was bij het indienen van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' (hierna: de vreemdelingenwet) vrijgesteld van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen op grond van artikel 9ter, § 2, derde lid, van die wet omdat zijn asielprocedure nog lopende was. Het loutere feit dat verzoeker is vrijgesteld van de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde brengt echter niet met zich mee dat verzoekers nationaliteit en herkomst, die van wezenlijk belang zijn voor de beoordeling of er in zijn land van herkomst al dan niet een adequate behandeling voor zijn ziekte voorhanden is, niet meer kunnen worden onderzocht in de gegrondheidsfase van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Dit klemmt des te meer nu bij de behandeling van verzoekers asielaanvraag zijn beweerde nationaliteit en herkomst ongeloofwaardig is bevonden. Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht stelt, kan "[u]it de omstandigheid dat de vreemdeling die een asielzoeker is in de zin van artikel 9ter, § 2, derde lid, van de Vreemdelingenwet zijn identiteit niet moet aantonen bij het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf, [...] niet worden afgeleid dat zijn identiteit op definitieve wijze aanvaard moet worden en dat zijn identiteit niet meer in vraag kan worden gesteld, zeker wanneer, zoals *in casu*, deze identiteit in de loop van de asielprocedure door de bevoegde asielinstanties in twijfel wordt getrokken". Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tweeëntwintig november tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams

